

Akarom!

Az evangéliumok tanúsága szerint Jézus hároméves tanítói működését végigkísérték a csodás gyógyítások: amerre járt, számtalan ördögölt megszállott, leprás, béna, vak, süket és még sokféle nyomorúságban szenvedő szabadulhatott meg a bajától, és térhetett vissza – most már egészségesen – tisztán az emberek közé, ahonnan a betegség kitaszította. Volt, amikor maga Jézus lépett oda a beteghez, máskor hozzá vitték oda a szenvedőt, akár még a tetőt is megbontva, hogy gyógyulást érhesen a szeretett társuk. Olyan is volt, hogy maga a beteg kért, könyörgött, olykor lármázott azért, hogy a Mester rajta is segítsen. Jézus senkitől se fordult el, bármilyen súlyos is volt a baja, mert az isteni irgalom általa jött közénk, emberekhez. Ezért különös a mai evangéliumban a leprás kijelentése: „Ha akarod, te meg tudsz tisztítani engem!” – mi mást mondhatott volna Jézus, aki maga a szeretet, az irgalom: „Akarom!” – és a leprás gyógyultan távozott. Akarom: igazából ez a szó a Jézushoz forduló leprás ígéje is: hiszen ráhagyatkozott az Úrra, hittel elfogadta, és hirdette is, hogy rajta Jézus valóban tud segíteni. Akart ebben hinni. Jézus pedig teremtető szóval válaszolt: akarom: legyen! Álljon helyre a rend! – Ő akarja a boldogságunkat, akarja az egészségünket, akarja a jót. Mert vannak helyzetek, ahol az udvariasnak tűnő „szeretném” kevés. Az igazán fontos dolgok az erős akaraton múlnak. Mint Jézus teremtető, gyógyító csodája is. De a mi életünkben is számtalanszor helye kell legyen az „akarom” ígének: például a betegségben való állhatatos kitartásban, hiszen a gyógyulás nem feltétlenül jön el egyik nappól a másikra. Van, amikor sajnos nem a gyógyuláshoz, hanem az elfogadás tényéhez kell az akarat. Babits Mihály, a Balázsolás című versében mint egy imádságban könyörgő Szent

Balázshoz a közbenjáró segítségért, de ez a segítség másképp érkezik, mint ahogy a levegőér kapkodó, gégemetszéstől rettegő lírai megszólaló a vers elején remélte, hiszen nem gyógyulást, hanem megnyugvást kapott: „*Segíts! Te már mindent tudsz, túl vagy mindenem,/ okos felnőt! Te jól tudod,/ mennyi kint bír az ember, mennyit nem sokall/ még az Isten jósága sem,/ s mit ér az élet... S talán azt is, hogy nem is/ olyan nagy dolog a halál!*”

Az akarat kérdése a házasság hete előtt különösen aktuális, hiszen a szeretet, a hitvesi szeretet is akarat tényező. Hogy maradhatnának meg egymás mellett a párok, hogyha az elköteleződés csupán a feltételes módú „szeretnék” ígére alapozódna: Mennyire másként hangzik az, hogy „szeretnék hozzád hűséges lenni”, „szeretnék melletted kitartani” azzal szemben, hogy „hűséges akarok hozzád lenni”, „melletted akarok maradni!” – Mert ez a szilaszilárd akarat az, ami átszeli a nehézségeken, a kényelmetlenségen, a hullámvölgyeken.

Az akaratnak nagy szerepe volt abban, hogy 2000 éve áll az egyházunk, hogy 200 éve megépült itt, Bián a templomunk, és szerepe volt az akaratnak abban is, hogy 20 éves egyházközségi hírlevelünk, a Forrás.

Ezzel az akarral kérjük a Szentlelket, hogy tartson meg minket a hitben, őrizzen a szeretetben, és vezessen a remény útján mindnyájunkat!

Géczy Árpád

Kérjük, rendelkezzen adója 1%-áról!

**A Magyar Katolikus Egyház
kód száma: 0011**

**A Biai Szent Anna Karitatív
Alapítvány száma: 18688973-1-13**

A Forrás és én

A 20 éves Forrás 200. lapszámát tartja kezében az olvasó. 2004 februárjában a biai plébániához kötődő családi közösség tagjai kezdtek bele egy hírlevél írásába, amely nemcsak nevében, a közösség életében is forrás kívánt lenni: forrása a közösség híreinek, tiszta víz, ami lelki szomjat olt, megerősít, lendületet ad. Most, ezen a 20. születésnapon szeretnénk bemutatni azokat is, akik a Forrás szerkesztői, és akiknek munkája révén havonta (már évek óta mindig a második vasárnapon) testvéreik kezébe kerül a Forrást, remélve, hogy templomi közösségük hasznára lesz.

Géczy Árpád:

Az újságban az írók egybegyűjtését, szerkesztését végzem. Én állítom össze a bibliai rejtvényt, tudósítok plébániai eseményekről, és egy-egy alkalommal – a szerkesztőtársakkal kialakított beosztás szerint – a kezdő oldalon, a „vezércikkben” írom le gondolataimat az aznapi evangéliumról.

Nagy ünnepként élem meg ezt a kerek évfordulót, hiszen a Forrás ez alatt a 20 év alatt teljesen hozzám nőtt, része lett az életemnek, szinte hivatásommá vált. Pedig annak idején nehezen adtam be a derekam a szerkesztésébe. Attól tartottam, hogy nem fogom bírni az ezzel járó rendszeres munkát, a saját feladataim, munkahelyem és a családom mellett. Félttem attól is, hogy ez a kezdeményezés nem lesz tartós, hiszen korábban már volt egy plébániai újság, amit Imre atya szerkesztett, azonban az nem vált a közösség sajátjává, és kis idő után el is halt. Igény azonban volt egy saját kis újságra, és akkoriban is nagy volt a templomi közösségben a tenni akarás. Különösen Marlok Feri unszolt, hogy milyen jó lenne egy saját lap, vágjunk bele! Sokat jelentett, hogy volt mögöttem egy házas közösség, akiknek az ötleteire, kreativitására, sőt írásaira is számíthattam. Nánási Tomi, Csány Zoliék és a Bitskey házaspár nagy segítség volt ebben. Az újság mögött a kezdetektől ott állt a Krónikás Bt., a Horváth család, akik eleinte a sokszorosítást vállalták, majd az újság tördelését is átvették, izléses megjelenését azóta is biztosítják. Sokszor nem volt könnyű összehozni

egy-egy lapszámot, volt olyan év, amikor csak hatszor jelentünk meg. De ha voltak is hullámvölgyek, segítségem volt a kitartásban a hívek biztatása, amikor azzal szólítottak meg, hogy milyen régen olvastuk, mikor jelenik meg újra a Forrás? Aztán nagy lendületet adott az újságnak, hogy kialakult egy szilárd szerkesztőbizottság: Szalai Petivel, Kerkovits Gáborral és a tördelést végző Horváth Árpival, és így minden hónapban volt egy alap, ami kitöltötte a tervezett oldalakat. Ekkor vált igazán rendszeressé a megjelenés, és azóta évente 10 alkalommal, sőt az utóbbi négy évben tizenegyszer megjelenik az újságunk, remélem, sokak tetszésére-örömére.

Dr. Kerkovits Gábor:

Révbe értem. Ennek magyarázata visszanyúlik a diákévekre. Nem kis gondot jelentett ugyanis a pályaválasztás. Egyik kedvencem az irodalom volt, és magyartanárom nagyon szerette volna, hogy irodalmi pályára lépjek. A kézenfekvő orvosi pálya felé a végső lökést énektanárom adta, aki azt mondta, hogy irodalmárként nem nagyon lehet beteget gyógyítani, de orvosként lehet az irodalommal foglalkozni. Tudom, tiszteletlenség példaként említeni, de egyes orvosok igen magas szinten üzték az irodalmat, elég csak Csehov, Sir Arthur Conan Doyle, Németh László vagy Csáth Géza nevét említeni. Nem reméltem ilyen magaslatokba törni, de biztatásnak nem volt rossz.

Már nem is emlékszem, hogyan kezdődött. Valamikor az alapítás körüli években Árpi hí-

vott-e meg, vagy én ajánlkoztam? Kisebb cikkek írásával kezdődött, elsősorban az egyházi év aktuális eseményeihez kapcsolódva. Sokszor ide illő világi témákat is ideértve. Végül jött, azt hiszem, hogy a Forrás leghosszabb sorozata, a Verskápolna. A bevezetőben írtak szerint nem csoda, hogy a versek világában éreztem igazán otthon magamat. Most tartunk a 76-ik részénél! Elsősorban a magyar irodalom, kisebb részben a világirodalom számomra sokat mondó verseit hoztam, a versek elé rövid bevezetőket írtam. Ezek a versek jellemzően nem az irodalomórák kötelező anyagából kerültek ki. De kicsoda gondolatok voltak bennük! Csak két röpke példa: Pilinszky: *Életfogytiglan / Az ágy közös. / A párna nem.* Weöres: *Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.*

Úgy érzem, a Forrásban hazataláltam. Így próbálok az egyházközség javára tenni, de csak „TISZTA FORRÁSBÓL”.

dr. Kerkovits Gábor

Szalai Péter:

A Forrás újságban én tulajdonképpen legelőször azután jelentem meg, hogy 2008 nyarától a biai egyházközség mint kántort és plébániai adminisztrátort kezdett el alkalmazni. Saját írással 2009-től jelentkeztem, ami

számomra nagy öröm volt, hiszen mindamelllett, hogy lehetőséget kaptam, hogy az egyházközségben mint egyházzenei szolgáltató, arra is alkalmam lehetett, hogy a Forrás újságba a szent zenéről szóló cikkeket is közzé tegyek, s ezáltal a híveket úgymond lexikális tudással is ellátva magyarázatot adhassak például arra, hogy miért szól kevesebbet az orgona nagybőjtben, vagy éppen mit jelent a comunio (zsoltáros áldozási ének).

Az egyházzenei cikksorozat (Aki szépen énekel) mellett igyekszem néha a saját gondolataimat is az olvasók elé tárni egy-egy ünnepe vagy szentírási rész kapcsán, ami főcíkként jelenik meg.

Sokszor pedig névtelenségbe burkolózok,

no, nem azért, mert nem merem vállalni az írásomat, hanem mert nem saját gondolatot hozok az Újságba, hanem egy külső forrásból merítek. Ilyen cikksorozataim voltak a múltban (s jelenben) a Gondolatok az Eucharisztia-ról, az Instant katekézis, az Eucharisztikus csodák és NEK-információk.

Horváth Árpád:

Biatorbágyon nőtem fel, jelenleg Törebálinton élek feleségemmel és 5 gyermekünkkel. A helyi plébánián vállaltam feladatokat, például a katekumenátusban befogadó csoport tagjaként, majd a felnőtt bérmlakozásra készülő csoportot kísérvé, illetve elvállaltam az egyik mise alatti vetítést. Jelenleg is tagjai vagyunk az egyik kis biatorbágyi MÉCS csoportnak, ezen keresztül lazán kapcsolódunk a biai és torbágyi hívekhez.

A Forrás tördelését nagyjából 2013 óta készítem, általában az esti órákban, amikor a család már elszenderült. 5 éve már a nyomdaiparon kívül dolgozom. A Forrás számomra nem csak a szülővárossal, hanem az eredetileg kitanult kiadványszerkesztő szakmával is kapcsolatot jelent. 2013 óta én készítem el a tördelést, persze díjmentesen. Ezt megelőzően hol édesapám, hol a kolléganőm volt az, aki a kapott képek, szövegek alapján kialakította a végleges, nyomdai állományt a Krónikás Bt-nél.

Néha fejtörést okoz, hogy hány oldalra, hogyan fog kiférni a kapott anyag, de Géczy Árpáddal egy-két egyeztetés – például plusz egyházmegyei hír, vagy cikk rövidítés – után hamar meg lehet oldani, hogy esztétikus legyen a Forrás. Egy ideje az egyházközség honlapjához már színesben, külön átdolgozva készítem el a Forrást. A kész nyomdai állományt testvérem, Horváth Kata szokta kinyomtatni, majd a vállalkozó kedvű hívek hajtogatják meg az újságot, és osztják ki a misét követően a biai templom kapujában.

Betegek világnapja

Az egyházi szolgálattevők is emberek. A pap is, a kántor is lehet beteg.

A betegek világnapja alkalmából néhány olyan esetet idéznék fel, amikor pap vagy kántor volt a betegem. Talán megbocsátható, ha a farsang vége felé inkább a mosoly fakasztó történeteket hozom elő. Általánosan az jellemezte őket, hogy egy vizsgálat során rendkívüli módon izgulnak, de fegyelmezik magukat. Ugyanúgy, mint az a vidéki plébános atya, akivel az alábbi történet esett meg.

Egy kedves, idős vidéki plébános úr feküdt a szívkatéteres asztalon. Vajon mivel lehet egy szorongó pap lelkét feloldani. Gondoltam, a szakmájába vágó kedves történetekkel fogom elszórakoztatni.

Megkérdeztem tőle, tudja-e, hogy ki volt a világ első turistája. Nemleges válaszára az alábbiakat mondtam:

- Ábrahám!

- ???

- Hát Izsákját (hátizsákját!?) hol hagyta?

Kedves, valóban szinte csibészes mosollyal adta értésemre, hogy a plébános úr teljesen megfeledezett kiszolgáltatott helyzetéről, nem törődött már a fájdalommal, a körülötte nyüzsgő asszisztensekkel, a szívbetegségével, és váratlanul az alábbi kérdést szegezte nekem:

- Doktor úr, tudja-e, hogy miért tagadta meg Péter háromszor is Jézust? Látna, nem tudja, mert nem olvassa az Írást! Ugyanis az is írva van Lukácsnál, hogy Kafarnaum felé menet Jézus meggyógyította Péter anyósát!

No, a vizsgálat egy rövid időre abba is maradt, én is, a műtősnők is rázkódtunk a nevetéstől. Amikor sikerült már annyira lehiggadnunk, hogy folytatni tudtuk a szívkatéterezést, megkérdeztem a plébános urat, hogy tud-e tarokozni. Ugyanis egy kis vidéki faluban úgy illett, hogy a falu polgármestere, orvosa, tanítója, valamint a plébánosa üljön le egy asztalhoz, és hódoljon a nagy Skíznek. Ugrattam is, hogy mit tanulhatott a szemináriumban, ha nem tud tarokkozni. Bizony tudott tarokkozni, nem is akármilyen szenvedéllyel. Meg is hívott kis falujába egy jó tarokkpartira.

Magas rangú papi személyiséget kezeltem nagy vényomással. Többek között kialvatlan-

ságról, nappali aluszékonyságról is panaszkodott. A panaszok hátterében arra gyanakodtam, hogy éjszakánként egy-egy rövid időre leáll a légzése, orvosi szaknyelven éjszakai apnoénak nevezik. Az éjszakai apnoe nem ártatlan jelenség, nem csak nappali aluszékonyságot, kimerültséget okoz, de gyakoribb ilyenkor a szívizom infarktusa, a nehezen kezelhető hipertónia is. Háton fekvéskor gyakori, mert a nyelv hátraesik, és elzárja a légutakat. Az ilyen betegek jellemző a horkolás is.

Meg is kérdeztem a főtisztelendő urat, hogy szokott-e horkolni. Mire kapásból válaszolt:

- Hát egyedül vagyok!

Bizony, a vizsgáló orvosnak nem rögtön a cölibátus jut eszébe, amikor a beteget kikérdezi.

Nagyon kedves görög származású, de Magyarországon élő beteg került az osztályra. Fiatal kora ellenére súlyos koszorúérbetegsége volt. Mindhárom ágára úgynevezett by-pass műtétet kapott. Szegénynek a lábadozása sem volt egyszerű, a műtétet követően egyre gyengébb lett, majd kiderült, hogy az egyik felvarrt ér elzáródott, tágitásra volt szükség. Ráadásul a tartós fekvés során még kialakuló tüdőgyulladás is lassította a felépülést.

Végre olyan állapotba került, hogy már az ágyból felkelhetett, ekkor jött szívultrahang vizsgálatra. A vizsgálat végén szorongva kérdezte:

- Doktor úr, futhatok-e még valaha?

Egy kedves vicc jutott az eszembe, gondoltam megpróbálom ezzel felvidítani.

- Tudja, ezt a kérdését az alábbi aranyos történettel tudom megvilágítani. Egy beteg súlyos műtéten esik át. A műtétet követő ébredés után megkérdezi az orvosát: Doktor úr, így a műtét után tudok-e majd zongorázni? Mire az orvos felelete: Természetesen, Igen. Akkor jó – válaszolta a beteg – mert eddig nem tudtam.

A váratlan vicctől az asszisztensnőm majdnem megfulladt, úgy gurgulázott a nevetéstől. A beteg pedig faarccal, a legkisebb mosoly nélkül nyugtázta próbálkozásomat. Kisvártatva megadta a magyarázatot is:

- Én tudok zongorázni. Kántor vagyok.

Kerkovits Gábor

Ökumenikus imahét

Idén az ökumenikus imahét nyitó napján, január 21-én 15 órakor tartottuk a közös imaórát a más felekezethez tartozó keresztény testvéreinkkel a hercegalmi templomban. Ebben az évben az igehirdetést plébánosunk, Péter atya végezte. A kijelölt evangéliumi szakasz Lukács

evangéliumának jól ismert példabeszéde, az irgalmas szamaritánusról szóló rész volt. Péter atya utalt arra, hogy ez a példabeszéd válasz arra a kérdésre, hogy kit tarthatunk mi felebarátnak. Elmondta, hogy a görög felebarát kifejezés azt jelenti, hogy aki legközelebb áll hozzád. Kifejtve gondolatát arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy tudnunk kell, minket is körülvesznek azok, akikre számíthatunk, különösen egy közösségen, családon belül, és mi magunk is észrer kell vegyük azt, hogy mi magunk is mások felebarátai vagyunk, akikre számitanak a hétköznapi feladatai között.

A felekezeti énekekkel kísért meghitt együttléte áldások zárták.

G. Árpád

Verskápolna 76. – Feketehumor

A farsang farkához érve talán megbocsátható, ha egy kicsit a fekete színnel foglalkozunk. Farsang vége révén most nem Babits gyönyörű szép versét a Fekete ország-ot idézem, ahol 48-szor fordul elő a fekete szó, hanem a huncut Karinthyt, aki igencsak közeli barátságban volt a feketehumorral. Kacagjanak jól!

Karinthy Frigyes: A halottas kocsi

Egy fekete kocsi ment a Köruton,
Május volt, mert az minden évben van,
A fák tehát lomboztak és rügyeztek
És drága nők csacsogtak boldogan
Nyitott kocsik kacéran ringatóztak
Ki a ligetbe, merre lát a szem,
Csak a fekete kocsi ment közöttük
Becsukva, szépen engedelmesen.
A kocsiban, hol kellemes homály volt,
Feküdt három fehér ur meztelen,
A hangulat kissé fagyos közöttük,
A modoruk se könnyed, fesztelen,
A lábukra egy cédulát kötöttek,
A cédulán rendőri látlelet,
Friss jégből van a derékalj mögöttük
Jégből a paplan a fejük felett.

És szólt az egyik mozdulatlan arccal,
Mig fején a jég halkan szörcsögött:
Önt ugyebár Mohácsnál dobta partra?
És szólt a másik: mint egy hörcsögöt,
És szólt az egyik: ön soká feküdt lenn,
És szólt a másik: négy napot bizony,
Én Óbudánál ugrottam be, és ön?
És szólt a másik: én a Lánchidon.
És szólt az egyik: az öné milyen volt?
És szólt a másik: barna és molett,
És szólt az egyik: az enyém is éppen
És szólt a másik: hát az meglehet.
És szólt az egyik: mondja, hogy nevezték?
És szólt a másik: Ringaráz Kata,
És szólt az egyik: hát ez óriási!
Hisz akkor ön a Csempe Pál tata.
Én azt hittem, önt szerette mégis
Azért ugrottam, mint egy kerge kos,
És szólt a másik: hát nem önt szerette?
Hisz én ön miatt voltam bánatos,
És szólt az egyik: hát nem önt szerette?
És szólt a másik: ó hát volt remény?
És szólt az egyik: hát kié lett akkor?
És megszólalt a harmadik: enyém.

dr. Kerkovits Gábor

A képviselő-testület 2024-es tervei

Fejlesztési tervek:

Plébánia:

- A plébánia nagytermében a padlózat javítása
- A plébánia konyhájának korszerűsítése
- Nyílászárócseré az utcai szakaszon
- A pince felújításának befejezése
- Az udvari beugró rész borítása a pince fölé
- Padok, asztal elhelyezése

Templom:

- A bejárati ajtó szigetelése
- Az előtető javítása

- A raktár rendbe tétele

Lelki és közösségi tervek (az egyházi év méltó megtartása és hagyományos programjai mellett):

- Nagyböjti és adventi lelki gyakorlat
- Tavaszi és őszi gyalogos zárandoklat
- 24 órás szentségimádás
- Plébániai ünnep és programok a Szent Anna búcsún
- Szeptemberi közösségi ebéd a plébánián
- A kis közösségek bemutatkozása havi egy alkalommal

Közösségeink 2.

Oltáregyleg és a Reggeli szolozsma közössége

Január 21-én folytatódott a közösségek szolgálata, bemutatkozása és áldása a fél tízes szentmisében. Ez alkalommal az Oltáregylet és a Reggeli szolozsma közösségei szolgáltak lektorként, és mutatkoztak be a hirdetés után. A szentmise végén Péter atya külön áldásban

részesítette a közösségek jelenlévő tagjait.

A templomból kilépve meglepetésben volt részük a híveknek, hiszen a Radnai család forralt borral és teával várta azokat, akik még néhány szót szívesen váltanak egymással a januári hidegben.

Instant katekézis

A második parancsolat a tízparancsolat 2. törvénye: „Uradnak, Istenednek nevét ne vedd hiába, mert az Úr nem hagyja büntetlenül azt, aki a nevét hiába veszi” (Kiv 20,7). „Az Úrnak, a te Istenednek nevét ne vedd hiába, mert az Úr nem hagyja büntetlenül azt, aki káromolja a nevét” (MTörv 5,11). „Hallottátok, hogy mondatott a régieknek: »Ne esküdjél hamisan« (...)

Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjetek.” (Mt 5,33-34)

A vallásosság erényének része. Megköveteli Isten nevének tiszteletét, a vallásos formulával tett eskü és ígéretek megtartását. Tiltja a káromkodást, az esküszegést, a hamis esküt és az isteni név *mágikus* használatát is.

(Forrás: Katolikus lexikon)

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete

E-mail: biaiforras@gmail.com • www.biaikatolikus.hu

Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter

Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt

Következő lapzártá: 2024. március 3.

Köszönetnyilvánítás

(újra, most helyesen)

Rózsafüzér Társulatunk egyik borkorvezetője, **Balogh Károlyné Nusi néni**, idős korára való tekintettel átadta a csoport vezetését Bálintné Bodó Évának.

Ezúton is szeretnénk kifejezni köszönetünket Nusi nének sok évtizedes áldozatos, imádságos munkájáért. Hónapról hónapra gondoskodott arról, hogy a megfelelő titkok eljussanak a csoportja tagjaihoz, hisz ez által volt biztosítva, hogy a minden nap a teljes ró-

zsafüzér elimádkozásra kerüljön. Valamint tartotta a csoporttagokkal a kapcsolatot, buzdította őket, hogy az imába ne fáradjanak bele.

A nyugodt, kedves, őszinte egyénisége összetartotta a kis csoportot.

Kérjük, hogy továbbra is maradjon meg a Rózsafüzér Társulat körében, és hűséges imádságával tá-

mogassa közösségünket.

Még egyszer köszönjük az önzetlen munkát, a Jó Isten áldását kérjük további életedre!

Bibliai rejtvény –Betegek világnapja

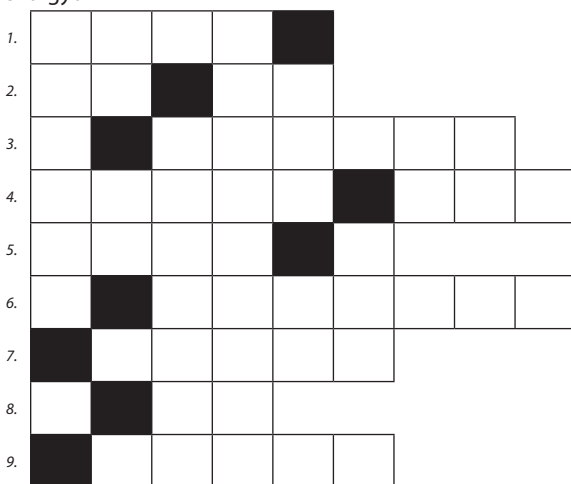
A betegek gyógyítása Jézus földi működésének egyik fontos megnyilvánulása, az isteni szeretet kifejezése. A mostani rejtvény ezekkel a gyógyításokkal kapcsolatos, a helyes válaszokat adva pedig a szürke mezőben összeolvasható a megfejtés.

1. Péter rokona, akit Jézus meggyógyított.
2. Jézus barátja, akit a halálból hívott az életbe.
3. A fürdő helyszíne, ahonnan egy béma gyógyultan távozott.
4. A százados beteg szolgájával ebben a városban állomásozott.
5. „Nyílj meg!” – a jelentése Jézus vakot gyógyító, arám szavának.
6. Jézus szavai szerint az ilyen beteget csak böjttel és imádsággal lehet gyógyítani.
7. Egy alkalommal tíz ilyen beteget is meggyógyított Jézus.
8. A város, ahonnan a halálból feltámasztott fiú származik.
9. Az ő halottnak hitt lányát gyógyította meg Jézus.

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le, vagy ímélnél (biaiforras@gmail.com) küldjék el március 3-ig!

A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

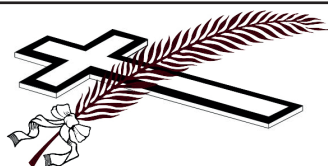
Az előző szám helyes megfejtése: *Megtaláltuk a Messiást.*

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik. Minden második vasárnap 11-kor görögkatolikus Szent Liturgia van a templomban. A Gizella Otthon kápolnájában páros héten vasárnap este 19 órakor van szentmise, a páratlan vasárnapokon igeliturgia.
- Hétköznap kedd és péntek este 6-kor van szentmise templomukban.
- Nagyböjt péntekjein 17.15-kor kezdődik a keresztúti ájtatosság a templomban.
- A keddi szentmise előtt negyed 6-kor és vasárnap a két szentmise között 9 órakor rózsafüzért imádkozunk a templomban.
- Keddenként 8 órakor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként 19 órakor tartja próbáit.
- A nagyböjt február 14-én, hamvazószerdával kezdődik.
- Fogadóórak időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30 (**Telefon:** 30/351-6227, **Email:** p_szalai@yahoo.de)
- Egyházi hozzájárulást a fogadóórán személyesen, valamint csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).

Imádkozzunk halottainkért!

Az elmúlt hónapban elhunyt testvérünk:
Kóródi Lászlóné (1930)

Kereszttség szentségében részesült

Szendrei Flóra
Zsolyami Anna Júlia
Szeretettel köszönjük őket testvéri közösségünkben!

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (évközi 6. vasárnap – nagyböjt 4. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
Febr. 11.	Lev 13,1-2.44-46	1Kor 10,31-11,1	Mk 1,40-45
Febr. 18.	Ter 9,8-15	1Pét 3,18-22	Mk 1,12-15
Febr. 25.	Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18	Róm 8,31b-34	Mk 9,2-10
Márc. 3.	Kiv 20,1-17	1Kor 1,22-25	Jn 2,13-25
Márc. 10.	2Krón 36,14-16.19-23	Ef 2,4-10	Jn 3,14-21